

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 3 december 1998

Nr 878—886

INNEHÅLL

Nr		Sidan
878	Lag om ändring av 15 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare	2449
879	Lag om ändring av patientskadelagen	2451
880	Lag om ändring av 13 a § produktansvarslagen	2455
881	Lag om ändring av 19 § lagen om rehabiliteringspenning	2456
882	Lag om ändring av 8 § lagen om rättsskyddscentralen för hälsovården	2457
883	Statsrådets beslut om tillvaratagande och återvinning av returpapper	2458
884	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenning enligt sjukförsäkringssystemet och rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning	2462
885	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	2463
886	Social- och hälsovårdsministeriets beslut om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring	2464

Nr 878

Lag

om ändring av 15 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 27 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 15 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 975/1993 och 902/1996, som följer:

15 §

Totalkostnaderna finansieras genom en grundskyddsandel, lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel, statens andel och avkastningen av placeringar.

I grundskyddsandelen anses av totalkostnaderna 9,3 procent utgöra utgifter för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen (364/1963) och 9,6 procent sjukvårdsutgifter enligt samma lag, 6,57 procent pensionsutgifter eller motsvarande utgifter enligt folkpensionslagen (347/1956), 0,28 procent pensionsutgifter enligt familjepensionslagen (38/1969) samt 14,39 procent pensionsutgifter enligt lagen om pension för lantbruksfö-

retagare. De tre sistnämnda procenttalen höjs likväl från och med 2000 årligen med 0,02, 0,03 respektive 0,14 procentenheter.

Lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel är 32,95 procent och statens andel likaså 32,95 procent av totalkostnaderna. Till lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel skall dock fogas en procentsats motsvarande den andel av alla försäkringars sammanlagda arbetsinkomster som utgörs av de i 21 § 1 mom. avsedda frivilliga grundförsäkringarnas sammanlagda arbetsinkomster och så att motsvarande procentsats dras av från statens andel.

Då finansieringen av de i 2 mom. avsedda

RP 167/1998
ShUB 17/1998
RSv 131/1998

utgifter som skall betalas av folkpensionsanstalten bestäms, beräknas inte för kommunerna i 62 § folkpensionslagen åsyftad kostnadsandel.

Amorteringen av ansvarsunderskottet finansieras från grundskyddsandelen. Fondkompletteringen i fråga om ersättningsansva-

ret finansieras med lika stora delar från statens andel och lantbruksföretagarnas försäkringspremieandel.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 879

Lag

om ändring av patientskadelagen

Given i Helsingfors den 27 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i patientskadelagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 1—3 §, 5 § 3 och 4 mom., 5 a §, 5 b § 4 mom., 5 d, 7 och 8 §, 9 § 1 mom., 10 §, 11 § 1 mom., 12 § samt 13 § 1 mom.,

av dessa lagrum 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 363/1995, 5 § 3 mom., 5 a §, 5 b § 4 mom. och 5 d § sådana de lyder i lag 1085/1996, 5 § 4 mom. sådant det lyder i nämnda lag 363/1995, 9 § 1 mom. sådant det lyder i lag 101/1993 och 11 § 1 mom. sådant det lyder i lag 973/1993, samt

fogas till lagen en ny 9 a § som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller ersättningar som ur en patientförsäkring betalas för en personskada som orsakats en patient i samband med hälso- och sjukvård i Finland.

Som hälso- och sjukvård anses även en på recept baserad distribution av medicin.

Som patient anses även den som donerar blod, vävnader eller organ samt en frisk person som undersöks i samband med medicinsk forskning.

2 §

Förutsättningarna för rätt till ersättning

Ersättning betalas för en personskada, om det är sannolikt att den har orsakats av

1) undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd eller av att en sådan försummats, förutsatt att en erfaren

yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården skulle ha undersökt, behandlat och vårdat patienten eller i övrigt vidtagit åtgärder som avser patienten på något annat sätt och därigenom sannolikt skulle ha undvikit skadan,

2) fel i en sjukvårdsapparat eller ett sjukvårdsinstrument som använts vid undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd,

3) infektion som uppkommit i samband med undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd, om inte patienten skall tåla skadan med beaktande av hur förutsebar infektionen är, hur allvarlig den skada som uppkommit är, arten av och svårighetsgraden hos den sjukdom eller det handikapp som behandlats och vårdats samt patientens hälsotillstånd i övrigt,

4) ett olycksfall i samband med undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd eller av ett olycksfall under sjuktransport,

5) brand i en behandlingslokal eller en

behandlingsutrustning eller av någon annan motsvarande skada i en behandlingslokal eller i en behandlingsutrustning,

6) distribution av medicin i strid med lag eller förordning eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem,

7) undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd förutsatt att följden är en bestående svår sjukdom eller handikapp eller död och följden kan anses oskäligen med beaktande av hur allvarlig skadan är, arten av och svårighetsgraden hos den sjukdom eller det handikapp som behandlats och vårdats, patientens hälsotillstånd i övrigt, hur sällsynt skadan är samt hur stor skaderisken är i ett enskilt fall.

Ersättning betalas inte för en skada som orsakas av en medicin i andra fall än de som nämns i 1 mom. 6 punkten.

3 §

Bestämning av ersättning

Ersättning för en patientskada bestäms med iakttagande av 5 kap. 2—4 §, 6 kap. 1 § och 7 kap. 3 § skadeståndslagen (412/1974). Ersättning kan dock inte jämkas på basis av att den skadelidande själv bidragit till skadan, om inte den skadelidande har förfarit uppsåtligen eller med grov oaktsamhet. Ersättning betalas inte för en obetydlig skada.

5 §

Försäkringsgivare

Samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse i Finland skall vara medlemmar i Patientförsäkringscentralen. Centralen sköter ersättningsverksamheten enligt denna lag och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning. Centralen ansvarar för skada då någon underlåtit att ta försäkring samt bestämmer och uppbär i 4 § 2 mom. nämnd förhöjd försäkringspremie. Dessutom skall centralen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet samt de tillgångar som svarar mot detta har överförts till centralen samt även sköta övriga uppgifter enligt i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen

eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet inträder centralens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid en tidpunkt som ministeriet bestämmer. När centralen har betalt ersättning till den skadelidande övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till centralen upp till det belopp som denna har betalt i ersättning.

Vederbörande ministerium utövar tillsyn över Patientförsäkringscentralens verksamhet och fastställer dess stadgar. Vid tillsynen iaktas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag.

5 a §

Upptagande av försäkring i ett annat försäkringsbolag

Försäkringar enligt denna lag upphör att gälla en månad efter det att försäkringstagaren fått vetskap om att försäkringsbolagets likvidation eller konkurs har inletts och om skyldigheten att inom den utsatta tiden teckna ny försäkring. Har försäkringstagaren inte dessförinnan tecknat försäkring i ett annat försäkringsbolag anses han ha försummat sin försäkringsplikt enligt denna lag. Förvaltningen för det särskilda administrationsboet och för utländska försäkringsbolags del Patientförsäkringscentralen förpliktas att utan dröjsmål skriftligen underrätta försäkringstagarna om ovan nämnda skyldighet att teckna försäkring i ett annat försäkringsbolag.

5 b §

Tillskottspremie

Beslut om tillskottspremie, dess storlek och redovisningen av den fattas av Patientförsäkringscentralen. Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om tillämpningen av detta moment. På debiterad tillskottspremie som förfallit till betalning och inte erlagts senast på förfallodagen uppbärs dröjsmålsränta enligt räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. Tillskottspremie jämte dröjsmålsränta får sökas ut utan dom eller beslut enligt lagen om indrivning av skatter och avgifter i utökningsväg (367/1961).

5 d §

Patientförsäkringscentralens rätt att få upplysningar

Patientförsäkringscentralen har rätt att av myndigheterna, av den som idkar hälso- och sjukvård, av arbetsgivaren för den skadelidande eller för någon annan som ansöker om ersättning, av en pensions- eller försäkringsanstalt, en pensionsstiftelse samt en arbetslöshetskassa avgiftsfritt och utan hinder av vad som någon annanstans bestäms om tystnadsplikt eller utlämnande av personregisteruppgifter få de upplysningar som behövs för att bestämma ersättningsgrunden och omfattningen av ersättningsskyldigheten. För utlämnande av uppgifter till någon annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården än den som gett den behandling eller vård som skadeärendet gäller skall centralen dock betala en ersättning som motsvarar kostnaderna.

Patientförsäkringscentralen har efter det att ett försäkringsbolag försatts i likvidation eller konkurs rätt att av administrations- eller konkursboet få de upplysningar som centralen behöver för att kunna sköta sina uppgifter enligt denna lag.

7 §

Skyldighet att bevilja försäkring

Patientförsäkringscentralen får inte vägra att bevilja en patientförsäkring, om ett försäkringsbolag som nämns i 5 § 1 mom. vägrar att göra det.

8 §

Primärt ersättningsansvar

Rätten att med stöd av denna lag få ersättning för sjukdomskostnader och för andra utgifter som orsakats av en skada, för sveda och värk samt för lyte eller för annat bestående men är oberoende av om den ersättningssökande på någon annan grund har rätt till motsvarande ersättningar eller förmåner på grund av samma skadefall.

Ersättning för minskning i inkomst eller uppehälle samt förlust av nödvändigt underhåll erlaggs med stöd av denna lag endast till den del ersättningen överstiger den mot-

svarande ersättning eller förmån som betalas med stöd av någon annan lag. Patientförsäkringscentralen kan till den ersättningssökande likväl betala ut även den del av ersättningen som skall betalas med stöd av någon annan lag, om sökandens utkomst i annat fall uppenbarligen skulle äventyras.

En ersättning som med stöd av någon annan lag betalats till ersättningssökanden samt en ersättningspost som skall betalas på grund av ett redan fattat ersättningsbeslut, men som förfaller till betalning i framtiden, kan dras av från den ersättning som skall betalas med stöd av denna lag.

9 §

Övergång av rätten till ersättning samt regressrätt

Om ersättningssökanden har rätt till ersättning eller en förmån till följd av samma skadefall med stöd av någon annan lag, övergår denna rätt till Patientförsäkringscentralen till det belopp som centralen betalt i ersättning. Till Patientförsäkringscentralen övergår dock inte den rätt som ersättningssökanden har att erhålla ersättning eller förmån med stöd av lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/1987).

9 a §

Specificering av ersättningarna

En försäkringsanstalt som med stöd av trafikförsäkringslagen (279/1959), olycksfallsförsäkringslagen (608/1948) eller lagen om olycksfall i militärtjänst (1211/1990) har betalt ersättning för sjukdomskostnader eller andra kostnader, för minskning i inkomster eller uppehälle, för sveda och värk, lyte eller annat bestående men eller förlust av nödvändigt underhåll har rätt att återfå den andel av ersättningarna som den skadelidande uppenbart klart skulle ha haft rätt till med stöd av denna lag.

En försäkringsanstalt som med stöd av en frivillig försäkring enligt lagen om försäkringsavtal (543/1994) har betalt ersättning för sjukdomskostnader har rätt att återfå den del av ersättningarna som den skadelidande uppenbart klart skulle ha haft rätt till med stöd av denna lag.

10 §

Framställande av ersättningskrav

Yrkande på ersättning med stöd av denna lag skall framställas hos Patientförsäkringscentralen inom tre år efter att den ersättningsberättigade fick kännedom om skadan eller borde ha känt till skadan. Av särskilda skäl kan ersättning krävas även senare. Ersättning skall dock krävas senast inom tio år efter den händelse som lett till skadan vid hot om att rätten till ersättning med stöd av denna lag går förlorad.

11 §

Patientskadenämnden

Sakkunnigorgan i ersättningsärenden som hör till tillämpningsområdet för denna lag är patientskadenämnden som tillsätts av statsrådet för tre år i sänder. Nämnden har till uppgift att på begäran av en ersättningssökande, Patientförsäkringscentralen, den som idkar hälso- och sjukvård eller en försäkringsanstalt som med stöd av 9 a § yrkar på specificering av ersättningar ge rekommendationer om hur ett ersättningsärende skall avgöras samt på begäran av en domstol eller en part ge utlåtande i ett ersättningsärende som behandlas vid domstolen. Nämnden skall särskilt sträva efter att förenhetliga ersättningspraxis vid patientskador. Nämnden kan vid behov även ge allmänna tillämpningsrekommendationer i ersättningsärenden enligt denna lag.

12 §

Patientskadenämndens rätt att få upplysningar

Patientskadenämnden har rätt att av myn-

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

digheterna, av den som idkar hälso- och sjukvård, av arbetsgivaren för den skadelidande eller för någon annan som ansöker om ersättning, av en pensions- eller försäkringsanstalt, en pensionsstiftelse samt en arbetslöshetskassa avgiftsfritt och utan hinder av vad som någon annanstans bestäms om tystnadsplikt eller utlämnande av personregisteruppgifter få de upplysningar som behövs för utredning av ett ärende som nämnden behandlar.

13 §

Tystnadsplikt

Den som deltagit i behandlingen av ett ärende som avses i denna lag får inte utan tillstånd för en utomstående röja uppgifter om den skadelidandes eller någon annan parts hälsotillstånd eller någon annan omständighet som han fått kännedom om i samband med behandlingen av ärendet. Utan hinder av detta kan till en medicinsk eller annan sakkunnig lämnas ut uppgifter som behövs för att avge ett sakkunnigutlåtande.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas på skador som uppkommit efter att lagen har trätt i kraft.

När Patientförsäkringscentralen bedömer att en personskada skall ersättas med stöd av 2 § 1 mom. 7 punkten skall centralen innan ärendet avgörs inhämta ett utlåtande hos patientskadenämnden. Nämnden skall behandla begäran om utlåtande i brådska ordning. Detta förfarande gäller till dess fem år förflutit från lagens ikraftträdande.

Minister Terttu Huttu-Juntunen

Nr 880

L a g

om ändring av 13 a § produktansvarslagen

Given i Helsingfors den 27 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i produktansvarslagen av den 17 augusti 1990 (694/1990) 13 a §, sådan den lyder i lag 99/1993, som följer:

13 a §

Om en försäkringsgivare med stöd av trafikförsäkringslagen (279/1959), lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) eller med stöd av en läkemedelskadeförsäkring har betalt en ersättning som den skadelidande med stöd av denna lag hade rätt att kräva av den ersättningsskyldige, övergår inte den skadelidan-

des rätt till skadestånd enligt denna lag på försäkringsgivaren.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas på skador som uppkommit efter att lagen har trätt i kraft.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 881

L a g

om ändring av 19 § lagen om rehabiliteringspenning

Given i Helsingfors den 27 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 19 § lagen den 27 mars 1991 om rehabiliteringspenning (611/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 1065/1994, ett nytt 2 mom. som följer:

19 §

Betalning utan samordning

— — — — —
Samordning sker inte heller med den ersättning för inkomstbortfall som betalas med stöd av patientskadelagen (585/1986).

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas på förmåner som betalas efter lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 882

L a g**om ändring av 8 § lagen om rättsskyddscentralen för hälsovården**

Given i Helsingfors den 27 november 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 november 1992 om rättsskyddscentralen för hälsovården (1074/1992)
 8 § 1 mom. som följer:

8 §
 Statliga och kommunala myndigheter och andra offentligrättsliga samfund, folkpensionsanstalten, pensionsskyddscentralen, patientskadenämnden, pensionsstiftelser och andra pensionsanstalter, försäkringsanstalter, samfund eller inrättningar som bedriver service- eller sjukvårdsverksamhet samt apoteken är skyldiga att utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt på begäran av-

giftsfritt lämna rättsskyddscentralen för hälsovården sådana upplysningar och utredningar som behövs för de uppgifter som avses i 1 §.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1999.
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Terttu Huttu-Juntunen*

Nr 883

Statsrådets beslut
om tillvaratagande och återvinning av returpapper

Utfärdat i Helsingfors den 25 november 1998

Statsrådet har vid föredragning från miljöministeriet med stöd av 5 och 18 § avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993), av dem 18 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 605/1997, beslutat:

1 §

Syfte

Syftet med detta beslut är att effektivera tillvaratagandet och återvinningen av returpapper samt att förhindra sådana skadliga variationer i denna verksamhet som beror på ekonomiska konjunkturer.

2 §

Definitioner

I detta beslut avses med

1) *returpapper* tidningar, tidskrifter, direktreklam, telefonkataloger, postorderkataloger, kuvert, kontorspapper och andra därmed jämförbara pappersprodukter som i hushåll, på kontor eller på andra motsvarande platser har kasserats såsom avfall,

2) *producent* den som yrkesmässigt tillverkar och importerar tryckpapper och annat papper som används för tillverkning av pappersprodukter som avses i 1 punkten,

3) *producentsammanslutning* en av producenterna bildad sammanslutning som har rättslig handlingsförmåga och som arbetar för att verkställa detta beslut,

4) *tillvaratagande insamling* och transport av returpapper för återvinning.

3 §

Mål

Målet är att minst 70 procent av returpappret tas till vara och återvinns år 2000 och minst 75 procent år 2005. Beräkningen görs utifrån den mängd pappersprodukter enligt detta beslut som säljs och används i Finland.

4 §

Insamling

Fastighetsinnehavare skall för separatin-samling av returpapper ordna behövliga utrymmen och uppsamlingsredskap för varje bostadsfastighet och varje sådan fastighet där det finns kontor eller produktions- eller servicefunktioner samt sörja för renligheten på insamlingsplatsen och i dess omgivning.

På småhusområden och i glesbygder kan fastigheternas uppsamlingsredskap ersättas med en av producenten ordnad regional insamlingsplats som gemensamt betjänar fastigheterna på området och om vars placering producenten skall avtala med kommunen. Producenten skall sörja för renligheten på insamlingsplatsen och i dess omgivning.

Fastighetsinnehavaren skall sörja för att separatinsamlingen av returpapper genomförs på fastigheten eller den regionala insamlingsplatsen så som anges i de kommunala avfallshanteringsbestämmelserna eller avtalas med producenten.

5 §

Transport

Producenten skall på sin bekostnad ordna transport av returpappret från fastigheten och den regionala insamlingsplatsen.

6 §

Undantag från skyldigheten att ordna tillvaratagande

De skyldigheter som avses ovan i 4 och 5 § gäller inte ordnande av tillvaratagande av returpapper på en fastighet eller regional insamlingsplats, om detta medför oskäligen kostnader och om de mål som avses i 3 § kan uppnås på annat sätt.

7 §

Återvinning

Producenten skall ordna återvinning av returpapper så att de mål som avses i 3 § uppnås.

8 §

Information om verksamheten

Producenten skall sörja för informationen och rådgivningen i fråga om tillvaratagande och återvinning av returpapper samt i synnerhet för den information som riktas till fastighetsinnehavarna. Inom ramen för informationen bör producenten särskilt sörja för att fastighetsinnehavarna får de uppgifter om separatinsamlingskyldigheter och anvisningar som behövs samt om de system för tillvaratagande och återvinning som tillhandahålls.

9 §

Samarbetskyldighet

Producenten skall vid behov samarbeta med kommunen i fråga när han ordnar tillvaratagande och återvinning av returpapper samt information och rådgivning gällande dessa.

10 §

Överföring av skyldigheten att ordna avfallshantering

När returpapper i enlighet med detta beslut överläts till producenten för uppsamling, transport eller återvinning överförs den i 3 kap. avfallslagen (1072/1993) avsedda skyldigheten att ordna avfallshantering till denna del på producenten.

11 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Producenten skall före utgången av april varje år lämna Finlands miljöcentral följande uppgifter om föregående år:

1) den mängd papper som har använts för tillverkningen av i 2 § 1 punkten avsedda pappersprodukter som levereras till den inhemska marknaden,

2) den mängd returpapper som tillvaratagits i hemlandet samt återvunnits som material och energi samt andelen tillvarataget och återvunnet returpapper beräknad enligt bilagan till detta beslut,

3) export- och importvolymerna i fråga om returpapper,

4) information och rådgivning som ordnats av producenten.

12 §

Överföring av producentens skyldigheter

Producenten kan i enlighet med 49 § avfallslagen avtala med en producentssammanslutning som införts i det i 70 § avsedda avfallsregistret om att producentssammanslutningen sörjer för de avfallshanteringskyldigheter som producenten har enligt detta beslut. Härvid ansvarar producentssammanslutningen för producentens skyldigheter enligt detta beslut från och med den

tidpunkt då Finlands miljöcentral av producentsammanslutningen har fått anmälan om ingånget avtal.

13 §

*Anmälan om producenter som hör till
producentsammanslutningen*

Producersammanslutningen skall till Finlands miljöcentral omedelbart anmäla producenter som har anslutit sig till producersammanslutningen eller utträtt ur den.

14 §

*Miljöministeriets och kommunens
befogenheter*

Miljöministeriet kan meddela närmare bestämmelser och anvisningar om tillämpningen av detta beslut.

Kommunen kan med stöd av 17 § avfallslagen meddela lokala allmänna föreskrifter som preciserar detta beslut i fråga om hur tillvaratagande av returpapper skall ordnas.

Helsingfors den 25 november 1998

Miljöminister *Pekka Haavisto*

15 §

Tvångsmedel och påföljder

Bestämmelser om tvångsmedel och påföljder på grund av underlåtenhet att fullgöra skyldigheterna enligt detta beslut ingår i 10 kap. avfallslagen.

16 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

En kommun som före utfärdandet av detta beslut har ordnat tillvaratagandet av returpapper på sitt område på det sätt som avses i 3 kap. avfallslagen såsom verksamhet som ordnas av kommunen kan fortsätta verksamheten i högst tre år från den dag då beslutet utfärdades. Under denna tid gäller inte skyldigheterna enligt 4 § 2 mom. och 5 § för producenten på området i fråga.

Överingenjör Hannu Laaksonen

Beräkning av insamlings- och återvinningsgrad för returpapper

Definitioner

PTK = pappersleveranser till hemlandet

PTUO = import av papper

PTT = import av trycksaker

PTV = export av trycksaker

KPTO = tillvaratagande av returpapper

KVUH = till utlandet för återvinning exporterat tillvarataget returpapper

KHK = i hemlandet återvunnet tillvarataget returpapper

JH = förädlingsavfall

EKO = kan inte insamlas

POT = returpapperspotential

KE = korrigeringsposter

Formler:

$$POT = PTK + PTUO + PTT - PTV - JH - KE - EKO$$

$$\text{Insamlingsgrad, \%} = \frac{KPTO}{POT} \times 100$$

$$\text{Återvinningsgrad, \%} = \frac{KVUH + KHK}{POT} \times 100$$

Nr 884

Social- och hälsovårdsministeriets beslut

om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenning enligt sjukförsäkringssystemet och rehabiliteringspenning enligt lagen om rehabiliteringspenning

Utfärdat i Helsingfors den 23 november 1998

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 2 § lagen den 6 november 1998 om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om vissa dagpenningar (798/1998) beslutat:

1 §
Från sådana vid beskattningen konstaterade i arbets- och tjänsteförhållanden erhållna arbetsinkomster som avses i 16 § sjukförsäkringslagen (364/1963) och 8 § sjukförsäkringsförordningen (473/1963) eller sådana i arbets- och tjänsteförhållanden erhållna arbetsinkomster som har utretts i enlighet med 10 § sjukförsäkringsförordningen skall avdras fem procent.

Vad som bestäms i 1 mom. om avdrag

från de arbetsinkomster som ligger till grund för dagpenning enligt sjukförsäkringslagen tillämpas på motsvarande sätt på de arbetsinkomster som ligger till grund för den rehabiliteringspenning som fastställts enligt 14 § lagen om rehabiliteringspenning (611/1991).

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 23 november 1998

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Lauri Pelkonen

Nr 885

Social- och hälsovårdsministeriets beslut**om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Utfärdat i Helsingfors den 23 november 1998

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 2 § lagen den 6 november 1998 om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om vissa dagpenningar (798/1998) beslutat:

1 §
Utan hinder av bestämmelserna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (602/1984) och förordningen om fastställande av lön som läggs till grund för dagpenning avvägd enligt förtjänsten (1227/1996) sänks beloppet av arbetsinkomstens del med fem procent, om den i 23 § lagen om utkomstskydd för

arbetslösa avsedda lön som ligger till grund för arbetslöshetsdagpenningen fastställs efter den 1 januari 1999.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 23 november 1998

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Lauri Pelkonen

Nr 886

Social- och hälsovårdsministeriets beslut

om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om dagpenningar som utbetalas med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring

Utfärdat i Helsingfors den 23 november 1998

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 2 § lagen den 6 november 1998 om beaktande av arbetstagares pensionsavgift och löntagares arbetslöshetsförsäkringsavgift i fråga om vissa dagpenningar (798/1998) beslutat:

1 §
Utan hinder av bestämmelserna i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) sänks det belopp av årsarbetsförtjänsten som ligger till grund för dagpenningen för 1999 med fem procent, dock inte i det fall då ersättning betalas till arbetsgivaren. Samma förfarande gäller när grunden för dagpenningen är inkomsterna för fyra veckor som uträknas enligt 16 a § lagen om olycksfallsförsäkring.

2 §
Om den arbetsförtjänst som avses i 1 § fastställs på grundval av företagarikomster, genomförs dock inte den sänkning som avses i 1 §.

3 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 23 november 1998

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Lauri Pelkonen